

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

19 decembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în următoarea componență:

Președinte – Gordilă Nicolae,

Judecători – Guzun Ion, Covalenco Elena, Catan Liliana și Alerguș Constantin,

a judecat în ședință, fără participarea părților, recursul ordinar declarat de către avocatul Popa Ala în numele inculpaților Rapcea Ion și Cristea Simion, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 martie 2017, în cauza penală privindu-i pe

Rapcea Ion Xxxxx, xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx;

Cristea Simion Xxxxx, xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. prima instanță: 22.10.2015 – 20.04.2016;
2. instanța de apel: 19.05.2016 – 17.03.2017;
3. instanța de recurs: 20.06.2017 – 19.12.2017.

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 19 iulie 2013, Cristea Simion și Rapcea Ion au fost recunoscuți vinovați de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 220 alin. (2) lit. c) Cod penal, fiindu-le stabilită pedeapsa sub formă de 4 ani închisoare, fiecare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, iar în baza art. 90 Cod penal, a fost suspendată condiționat pedeapsa pe un termen de probațiune de 2 ani.

2. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 decembrie 2014 a fost respins, ca nefondat, apelul declarat de către avocatul Prodan Lilia în numele inculpaților Cristea Simion și Rapcea Ion.

Admis apelul declarat de către procurorul în secția combatere trafic de ființe umane a Procuraturii Generale, Compan Dorin, casată sentința Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 19 iulie 2013 și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, după cum urmează: **Cristea Simion și Rapcea Ion** au fost recunoscuți vinovați de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 165 alin. (2) lit. b), d) Cod penal, fiindu-le stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 8 ani, fiecare, cu executare în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice pe un termen de 3 ani.

3. Prin Decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiției din 29 aprilie 2015 a fost declarat inadmisibil recursul ordinar declarat de avocatul Josan Dumitru în numele inculpaților, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 decembrie 2014, în cauza penală privindu-i pe Cristea Simion și Rapcea Ion, ca fiind vădit neîntemeiat.

4. La data de 19 octombrie 2015 de către Procuratura sect. Centru, mun. Chișinău, în baza cererii avocatului Popa Ala în interesele inculpaților Cristea Simion și Rapcea Ion a fost deschisă procedura de revizuire.

5. Prin sentința Judecătorei Centru mun. Chișinău din 20 aprilie 2016 a fost respinsă ca inadmisibilă cererea de revizuire înaintată de către Procuratura s. Centru mun. Chișinău, care a fost deschisă prin ordonanța procurorului din 19 octombrie 2015 pe cauza penală nr. 2010515140 în temeiul art. 458 alin. (3) pct. 2) Cod de procedură penală.

În motivarea soluției adoptate, instanța de fond a constatat că, motivele invocate în cererea de revizuire înaintată de avocatul Popa Ala, nu sunt bazate pe argumente pertinente și convingătoare, care ar putea dirigi la revizuirea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 decembrie 2014 și a deciziei Colegiului penal al Curții Supreme de Justiției din 29 aprilie 2015.

6. Sentința a fost atacată cu apel de către avocatul Popa Ala în numele inculpaților Rapcea Ion și Cristea Simion, prin care a solicitat admiterea apelului, casarea integrală a sentinței Judecătorei Centru mun. Chișinău din 20 aprilie 2016 cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță.

6.1. În motivarea apelului avocatul a invocat că, hotărârea menționată este ilegală, nemotivată și neîntemeiată din următoarele considerente:

- instanța de fond a dat o apreciere critică depozițiilor părților vătămate, deoarece acestea vin în contradicție cu celelalte probe apreciate de către instanță. A considerat că, declarațiile părților vătămate sunt incomode instanței și ca urmare au fost apreciate critic;

- părțile vătămate Vîhrist Elena și Brînză Evghenia în instanță au declarat că dorința de a pleca peste hotare în vederea practicării prostituției a fost benevolă și liberă, constituind o intenție și o hotărâre personală, nefiind determinată sau impusă prin constrângere fizică sau psihică ori profitând de starea sa de vulnerabilitate, de către Rapcea Ion, Cristea Simion sau de alte persoane. Declarațiile părților vătămate confirmate și prin descifrările convorbirilor telefonice purtate de ele cu condamnații exclud prezența înșelăciunii ca semn al traficului de ființe umane;

- potrivit legislației în vigoare, scopul traficului de ființe umane constă în exploatarea sexuală a victimei, incluzând exploatarea ei în prostituție. În speță, părțile vătămate au declarat că nu au fost influențate și nici constrânse de inculpați să practice prostituția, ele fiind libere să găsească o altă muncă ajunsse peste hotarele țării;

- a remarcat că în instanța de judecată părțile vătămate au fost avertizate că pentru darea declarațiilor false vor fi trase la răspundere penală, fapt pentru ce și au semnat;

- probele la care a făcut referire instanța de fond precum că sunt în contradicție cu declarațiile părților vătămate oferite în ședința de judecată, redau în mod direct și cert

situația de comitere a faptei prevăzute în art. 220 alin. (2) lit. c) Cod penal și anume a infracțiunii de proxenetism și nici într-un caz a infracțiunii de trafic de ființe umane prevăzute în art. 165 Cod penal, circumstanțe detaliat relatate în sentința Judecătoria Centru, mun. Chișinău din 19 iulie 2013;

- instanța de fond nu a apreciat ca probă sentința Judecătoria Centru din 15 ianuarie 2016 prin care părțile vătămate Vîhrist Elena și Brînza Evghenia au fost liberate de răspundere penală în temeiul art. 312 alin. (1) Cod penal;

- concluziile instanței de fond potrivit căreia Judecătoria Centru mun. Chișinău prin sentința din 19 iulie 2013 nu s-a expus asupra vinovăției părților vinovate, fapt pentru care nici nu a fost apreciată ca probă, or, în temeiul art. 53 Cod penal poate fi liberată de răspundere penală doar persoana care se face vinovată de comiterea unei fapte infracționale.

7. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 martie 2017, a fost respins apelul declarat, ca nefondat, cu menținerea hotărârii contestate.

7.1. În motivarea concluziei sale, instanța de apel a indicat că, la pronunțarea sentinței instanța de fond corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a ajuns la concluzia de a respinge ca inadmisibilă cererea de revizuire a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 decembrie 2014 și a deciziei Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 29 aprilie 2015 în privința condamnării lui Rapcea Ion și Cristea Simion în baza art. 165 alin. (2) lit. b), d) Cod penal, înaintată de către Procuratura s. Centru, mun. Chișinău în privința inculpaților Rapcea Ion și Cristea Simion, care a fost deschisă prin ordonanța procurorului la 19 octombrie 2015 pe cauza penală nr. 2010515140 în temeiul art. 453 alin. (3) pct. 2), din următoarele considerente:

Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală sus indicată și care au fost corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludentei, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

Instanța de apel, studiind și analizând materialele cauzei penale și audiind părțile, a constatat că:

Vina lui Rapcea Ion și Cristea Simion în săvârșirea, din intenție directă, de comun acord, traficului de ființe umane, adică recrutarea, transportarea și adăpostirea persoanei, fără consimțământul acesteia, în scop de exploatare sexuală comercială, săvârșită în scopul întoarcerii unei datorii a cărei mărime nu este stabilită în mod rezonabil, prin înșelăciune, abuz de poziție de vulnerabilitate, asupra lui Vîhrist Elena și Brînza Evghenia, a fost dovedită pe deplin prin probele administrate în cadrul urmăririi penale și cercetate în cadrul ședințelor de judecată, instanțele de judecată pe deplin au constatat starea de fapt și de drept și au dat o apreciere juridică corectă probelor examinate, just încadrând acțiunile lui Rapcea Ion și Cristea Simion.

Verificând argumentele apelantului în coraport cu legalitatea și temeinicia sentinței atacate, instanța de apel a considerat nefondată solicitarea avocatului cu privire la revizuirea deciziei de condamnare a lui Rapcea Ion și Cristea Simion din motiv că părțile vătămate au dat declarații mincinoase, or, prima instanță corect a reținut că noile

„circumstanțe” invocate (schimbarea declarațiilor părților vătămate), acestea nu sunt de natură a anula hotărârile contestate, care sunt legale și întemeiate.

Contrar celor invocate în cererea de apel, instanța de apel a considerat că, prima instanță just a apreciat critic declarațiile părților vătămate și ale inculpatului Rapcea Ion, din punctul de vedere al coroborării lor, întrucât acestea vin în contradicție cu întreaga sistemă de probe administrate la caz și corect a conchis că, declarațiile părților vătămate date în ședința de judecată au drept scop ameliorarea situației condamnaților, considerând că nu constituie motiv de revizuire în cazul în care, prin invocarea noilor fapte și împrejurări, se solicită atenuarea răspunderii penale sau schimbarea încadrării juridice.

Instanța de apel a apreciat ca neîntemeiat argumentul apelantului expus în cererea de apel cu referire la faptul că, în instanța de judecată părțile vătămate au fost avertizate că pentru darea declarațiilor false vor fi trase la răspundere penală, fapt pentru ce și au semnat. Or, acest fapt nu poate fi reținut ca temei de admitere a apelului, ținând cont de faptul că revizuirea sentinței de condamnare a fost generată de depunerea declarațiilor mincinoase de către aceleași părți vătămate, fapt, care nu exclude ca părțile vătămate să nu ofere declarații veridice și la momentul examinării cererii de revizuire înaintate.

Instanța de apel a apreciat critic și argumentele apelantului precum că: - instanța de fond nu a apreciat ca probă sentința Judecătoria Centru din 15 ianuarie 2016 prin care părțile vătămate Vîhrist Elena și Brînza Evghenia au fost liberate de răspundere penală în temeiul art. 312 alin. (1) Cod penal; - concluziile instanței de fond potrivit căreia Judecătoria Centru, mun. Chișinău prin sentința din 19 iulie 2013 nu s-a expus asupra vinovăției părților vinovate, fapt pentru care nici nu a fost apreciată ca probă, or, în temeiul art. 53 Cod penal, poate fi liberată de răspundere penală doar persoana care se face vinovată de comiterea unei fapte infracționale.

În contextul normei legale sus citate, a rezultat faptul că persoana (bănuită, învinuită, inculpată) poate fi liberată de răspundere penală atât la etapa urmăririi penale, cât și la etapa examinării cauzei penale în instanța de judecată, nefiind necesară existența unei sentințe de condamnare definitive care constată dovedit faptul vinovăției persoanei în comiterea infracțiunii incriminate.

Prin urmare, instanța de fond a ținut cont de sentința Judecătoria Centru, mun. Chișinău din 15 ianuarie 2016 prin care a fost încetat procesul penal intentat în privința lui Vîhrist Elena și Brînza Evghenia cu liberarea de răspundere penală în temeiul art. 312 alin. (1) Cod penal, în legătură cu expirarea termenului de atragere la răspundere penală și corect a conchis că asupra vinovăției acestora nu s-a formulat o concluzie, din care considerente întemeiat nu a pus sentința menționată la baza admiterii cererii de revizuire. Or, prin sentința Judecătoria Centru, mun. Chișinău din 15 ianuarie 2016 nu s-a constatat vinovăția cet. Vîhrist Elena și Brînza Evghenia în comiterea infracțiunii de dare a declarațiilor mincinoase în calitate de parte vătămată, iar alt act judecătoresc definitiv ce ar confirma acest fapt nu există.

Este corectă și întemeiată concluzia primei instanțe potrivit căreia, la cazul dedus judecătii, drept „circumstanțe noi” a fost invocat precum că părțile vătămate au dat declarații mincinoase, însă la baza emiterii deciziei Colegiului penal al Curții de Apel

Chișinău din 10 decembrie 2014 și a deciziei Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 29 aprilie 2015, nu au stat doar declarațiile părților vătămate. La baza condamnării lui Rapcea Ion și Cristea Simion pentru comiterea infracțiunii prevăzute la art. 165 alin. (2) lit. b), d) Cod penal, au mai fost puse declarațiile martorilor: Codreanu T., Brînza T., Brînza E., Cazacu O., Gujuman F., Spătari E., Ciobanu S., Cepraga E., precum și alte probe materiale.

Instanța de apel a reiterat că, celelalte probe din prezenta cauză penală nu au fost anulate și redau în mod cert situația de fapt reținută în sarcina condamnaților și vinovăția acestora pentru comiterea infracțiunii prevăzute la art. 165 alin. (2) lit. b), d) Cod penal.

Astfel, instanța de apel a concluzionat că, la examinarea cererii de revizuire nu s-au stabilit careva circumstanțe de care nu avea cunoștință instanța atunci când a emis hotărârea în cauză, la fel, după cum, nu s-au stabilit nici alte temeuri prevăzute de lege pentru revizuirea procesului penal.

Instanța de apel a considerat că, cele invocate de apărător în nici un mod nu constituie temei de revizuire a procesului penal în ordinea art. 458 Cod de procedură penală, deoarece, atât inculpații Rapcea Ion și Cristea Simion, cât și apărătorul acestora, au făcut cunoștință cu materialele cauzei penale după finisarea urmăririi penale și nu au înaintat careva obiecții la procesul-verbal de audiere a părților vătămate. Mai mult, darea declarațiilor intenționat false de către părțile vătămate Brînza Evghenia și Vîhrist Elena fără confirmarea acestor declarații de alte probe nu constituie temei de revizuire și reîncadrare a acțiunilor din baza art. 165 alin. (2) lit. b) și d), în baza art. 220 alin. (2) lit. c) Cod penal.

Subsecvent, argumentele părții apărării nu au suport probatoriu, sunt doar niște presupuneri și nicidecum nu constituie circumstanțe noi de care nu cunoștea instanța la pronunțarea hotărârii.

8. Hotărârile judecătorești adoptate pe caz, sunt atacate cu recurs ordinar de către avocatul Popa Ala în numele inculpaților Rapcea Ion și Cristea Simion, prin care solicită casarea acestora, cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri de admitere a cererii de revizuire, dacă nu se agravează situația condamnaților.

În motivarea recursului declarat invocă următoarele:

- instanțele superioare au constatat în speță, ca principal și unic criteriu de delimitare a acțiunilor de proxenetism, de trafic de ființe umane - profitarea de către inculpați de starea de vulnerabilitate a victimelor, fapt dedus doar din declarațiile inițiale ale părților vătămate;

- în același context se remarcă și faptul, că toate celelalte probe cercetate în ședința de judecată - declarațiile martorilor T.Codreanu, T.Brînza, E.Brînza, O.Cazacii, S.Ciobanii; F.Gujuman, E.Spătari, S.Ciobanu. E.Cepraga, la care se face trimitere în sentința Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 20.04.2016, precum și în decizia contestată a Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17.03.2017, sunt complimentare, indirecte, confirmând doar faptele de pregătire a documentelor și deplasare (nu transportare) a părților vătămate în Grecia. Mai mult, toate probele

respective indică la caracterul benevol, nesilit și liber al acțiunilor părților vătămate și inexistența unor constrângeri psihice sau fizice;

- în aceste condiții, raționamentul de apreciere și calificare a acțiunilor inculpaților ca fiind *trafic de ființe umane*, a fost exclus prin sentința Judecătoreiei Centru mun. Chișinău din 15.01.2016, prin care s-a constatat că cet. Elena Vîhrist și Evghenia Brînză, în calitate de părți vătămate, au depus declarații mincinoase în privința inculpaților, și că de fapt, în realitate, dorința de a pleca peste hotare în vederea practicării prostituției a fost benevolă și liberă, constituind o intenție și o hotărâre personală, nefiind determinate sau impuse prin constrângere fizică sau psihică ori profitând de starea de vulnerabilitate, de către I. Rapcea, S. Cristea sau alte persoane;

- aceste circumstanțe - *depunerea de către părțile vătămate a declarațiilor false* care, în principal, au stat la baza condamnării lui I. Rapcea și S. Cristea în baza 165 alin. (2) lit. b) și d) Cod penal, se subscriu perfect, în viziunea noastră, în condițiile prevăzute de art. 458 alin. (3) pct. 2) Cod de procedură penală, ca fiind un caz relevant de revizuire a procesului penal, care indică la comiterea de către inculpați a unei infracțiuni mai puțin grave - proxenetismul (art. 220 Cod penal), circumstanțe de care instanța nu a avut cunoștință la data pronunțării deciziei Curții de Apel Chișinău din 10.12.2014 de condamnare a cet. Ion Rapcea și Simion Cristea, în baza art. 165 alin. (2) lit. b) și d) Cod penal;

- criticile aduse în decizia contestată a Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17.03.2017 și a sentinței Judecătoreiei Centru mun. Chișinău din 15.01.2016, precum că acțiunile lui E. Brînză și E. Vîhrist nu pot fi încadrate în baza art. 312 alin. (1) Cod penal, sugerându-se că încadrarea corectă ar fi alta și că instanța de fond, liberându-le pe persoanele nominalizate de răspundere penală, nu s-a expus, de fapt, asupra vinovăției părților vătămate, sunt irelevante, or, în primul rând, Colegiul penal critică o hotărâre judecătorească intrată deja în vigoare și care nu se află în jurisdicția sa, deoarece nu ea este subiectul examinării și, în al doilea rând, potrivit doctrinei și normelor legale, liberată de răspundere penală poate fi doar o persoană vinovată de comiterea infracțiunii.

9. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului declarat de către avocatul inculpaților, Popa Ala, solicitând admiterea acestuia, cu dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel, într-un alt complet de judecată, deoarece din materialele cauzei reiese că părțile vătămate nu au fost audiate în cadrul dosarului penal în procedura de revizuire, iar declarațiile acestora sânt de o importanță majoră la judecarea prezentei cauze.

10. Judecând recursul declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal largit concluzionează că acesta urmează a fi respins, din următoarele considerente.

Potrivit prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, instanța de recurs judecând recursul, este în drept de al respinge ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate, în cazul în care se constată că recursul nu a fost declarat cu respectarea condițiilor legale (este tardiv sau inadmisibil) ori nu este întemeiat legal (este nefondat).

Recursul este nefondat în cazul când hotărârea atacată este legală, întemeiată și motivată.

În conformitate cu art. 427 Cod de procedură penală, hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și apel în baza temeiurilor stipulate expres în acest articol.

Din cuprinsul recursului declarat de către avocat se reține, că acesta invocă ca temei de drept pct. 12) din alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală și anume, *când faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită*, exprimându-și dezacordul cu calificarea infracțiunii imputate inculpaților, solicitând recalificarea acțiunilor acestora din prevederile art. 165 alin. (2) lit. b) și d) Cod penal, în cele ale art. 220 alin. (2) lit. c) Cod penal.

Instanța de recurs, studiind textul deciziei atacate constată, că temeiul invocat de către recurent și prevăzut la pct. 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, nu și-a găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, or în baza probelor administrate legal în cadrul urmăririi penale și în cadrul cercetării judecătorești, cu respectarea prevederilor art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală, instanța de apel corect a ajuns la concluzia privind vinovăția lui Rapcea Ion și Cristea Simion în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 165 alin. (2) lit. b) și d) Cod penal, încadrarea juridică a acțiunilor acestora fiind justă.

Deasemenea, Colegiul penal lărgit consideră juste concluziile instanțelor de fond privind respingerea, ca inadmisibilă, a cererii de revizuire a deciziilor Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10.12.2014 și a Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 29.04.2015, în privința inculpaților Rapcea Ion și Cristea Simion, care a fost deschisă prin ordonanța procurorului la 19.10.2010 în temeiul art. 458 alin. (3) pct. 2) Cod de procedură penală, deoarece la cazul dedus judecății, drept „circumstanței noi” au fost invocate precum că, părțile vătămate au dat declarații mincinoase, însă la baza emiterii deciziilor menționate supra, de către instanțele de apel și de recurs ordinar, nu au stat doar declarațiile părților vătămate, dar și declarațiile martorilor: Codeanu T., Brînza T., Cazacu O., Gujuman F., Spatari E., Ciobanu S., Cepraga E., precum și alte probe materiale care redau în mod cert situația de fapt reținută în sarcina inculpaților și vinovăția acestora pentru comiterea infracțiunii prevăzute la art. 165 alin. (2) lit. b) și d) Cod penal.

Potrivit sentinței Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 15 ianuarie 2016, dosar nr. 2015018199, prin care a fost încetat procesul penal în privința cet. Vîhrist Elena și Brînza Evghenia, cu liberarea de răspundere penală în temeiul art. 312 alin. (1) Cod penal, în legătură cu expirarea termenului de atragere la răspundere penală, s-a constatat faptul că acestea au depus declarații false în baza cărora cet. Cristea Simion și Rapcea Ion, neîntemeiat au fost recunoscuți vinovați pentru comiterea infracțiunii de trafic de ființe umane. Însă conform proceselor-verbale de audiere a învinuitului din 05.01.2016 (f.d. 140; 147; dosar nr. 2015018199), Vîhrist E. și Brînza E. au declarat că Rapcea Ion și Cristea Simion s-au ocupat de *perfectarea actelor acestora, cazarea și transportarea lor în Grecia pentru a practica prostituției*, fapt ce denotă o disconcordanță

între declarațiile cet. Vîhrist E. și Brînza E. consemnate în procesele-verbale menționate și cele constatate în sentință.

Astfel, Colegiul penal lărgit consideră că, cele invocate de recurent în nici un mod nu constituie temei de revizuire a procesului penal în ordinea art. 458 Cod de procedură penală, deoarece, atât inculpații, cât și apărătorul acestora, au făcut cunoștință cu materialele cauzei penale după finisarea urmăririi penale și nu au înaintat careva obiecții la procesul-verbal de audiere a părților vătămate.

Totodată, în privința alegațiilor nominalizate în **pct. 8** al prezentei decizii se constată, că acestea au constituit obiect de discuție în instanța de apel și asupra căroră această instanță s-a expus întemeiat, iar instanța de recurs, fără a reitera întreaga motivare a instanței de apel, pe care și-o însușește sub aspectul stării de fapt și de drept reținute, conchide asupra existenței faptei și vinovăției inculpaților în comiterea infracțiunii de care au fost condamnați.

Potrivit art. 4 § 2 Protocolul 7 CțEDO, *redeschiderea procesului, conform legii și procedurii penale a statului respectiv, poate fi efectuată dacă fapte noi ori recent descoperite sau un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente sânt de natură să afecteze hotărârea pronunțată.* Astfel, competența de rejudecare (revizuire) a hotărârilor judecătorești definitive poate fi exercitată pentru a corecta erorile de drept și nu pentru a efectua o reexaminare a cauzei. Existența a două păreri asupra aceleiași probleme nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzului.

Rezumând în ansamblu probele administrate, Colegiul penal statuează că, nu se constată prezența a careva dubii privind vinovăția inculpaților în săvârșirea infracțiunii imputate, iar acțiunile acestora sânt incidente elementelor infracțiunii prevăzute de art. 165 alin. (2) lit. b) și d) Cod penal și în cele din urmă temeiul pentru recurs invocat și stipulat la pct. 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, nu și-a găsit confirmarea.

În virtutea considerentelor expuse mai sus, constatând că în cauză există o concordanță deplină între probele administrate și situația de fapt stabilită de instanța de apel în privința inculpaților, nefiind identificată de instanța de recurs vre-o eroare judiciară, care ar putea servi drept temei de casare a hotărârilor judecătorești atacate, Colegiul penal consideră ca fiind vădit neîntemeiate criticile formulate de către recurent în recursul ordinar deferit spre examinare.

Astfel, odată ce recursul de pe rol este vădit neîntemeiat, acesta urmează a fi declarat inadmisibil.

11. În conformitate cu art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

Respinge ca inadmisibil recursul ordinar declarat de către avocatul Popa Ala în numele inculpaților Rapcea Ion și Cristea Simion, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 martie 2017, în cauza penală privindu-i pe **Rapcea Ion Xxxxx** și **Cristea Simion Xxxxx**, cu menținerea hotărârii atacate.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată integral la **17 ianuarie 2018**.

Președinte

Gordilă Nicolae

Judecători

Guzun Ion

Covalenco Elena

Catan Liliana

Alerguș Constantin